

jeg til det paaagjældende Tidspunkt skulde have den Ære at være Finanzminister, at turde overtage den Forpligtelse, i rette Tid at fremkomme med et Lovforslag, som gaaer ud paa at ordne Forholdene efter den 1ste April 1853, hvis det nærværende Lovforslag usforandret maatte gaae igjennem.

Krieger: Spørgsmaalet opstaaer ganske vist kun for det Tilfælde, at det ikke skulde blive muligt at enes om en Lov, som fastsatte, hvilke Bestemmelser efter den nu foreliggende Lovs Udløb skulde gjælde, men jeg havde dog troet, at man ikke vilde kunne komme til et andet Resultat end at, naar de i denne Lov givne Bestemmelser ophørte at gjælde, maatte de tidligere Bestemmelser leve op igjen, idet de her givne Bestemmelser kun gjælde til 1ste April 1853, men den Ordning af Forholdet er ganske vist ikke heldig. Jeg turde maaffee iøvrigt i Anledning af dette Lovforslag tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, fremkaldt ved de Meddelelser, som baade i Motiverne og andetsteds have fundet Sted, om den forhenværende Detroitendnu maatte være gjældende for det tidligere oetroyerede Coassurancelovcompagnie. Saavidt jeg nemlig har forstaaet, antager Regjeringen, at Detroit ikke længere er gjældende, og det er i Henhold til denne Forudsætning, at man anseer sig berettiget til med fuld Frihed at give aldeles nye Bestemmelser om det stemplede Papiers Brug; men, saavidt jeg har forstaaet, opfattes Sagen ikke ganske paa samme Maade fra Compagniets Side. Compagniet synes vel nemlig at finde sig roligt i, at der ikke udstedes en ny Stadsfæstelse paa Detroit, men det synes at antage, at den Stadsfæstelse, der i sin Tid er givet „indtil videre“, kunde gjælde uden ny Stadsfæstelse, og det synes i paakommende Tilfælde at ville bringe dette Spørgsmaal til Afgjørelse for Domstolene. Dersom det, som jeg troer, er Regjeringens Mening, at Detroit ikke længere bør bestaae, forekommer det mig meget ønskeligt, at Regjeringen paa utvivlsom Maade ved en Kundgjørelse udtaler, at den i sin Tid indtil videre givne Stadsfæstelse er ophævet, fordi jeg da troer, at de Tvivl, som maaffee kunde opstaae, derved vilde sernes, men, saalange

dette „indtil videre“ fra 1813 bliver staaende i et Dobbelt-Lys, saalange kan Spørgsmaalet maaffee være tvivlsomt.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at en særlig Kundgjørelse om, hvad der er foregaaet med Hensyn til det reiste Spørgsmaal om Confirmation af Detroit, vilde jo egentlig ikke komme til at indeholde Andet, end at Ministeriet ikke har kunnet anbefale Hans Majestæt at meddele Confirmationen, og at det ikke er mig klart, at nogen Retsvirkning kunde følge af en saadan Kundgjørelse. Det maa iøvrigt erindres, at den Gyldighed, som i 1813 blev indrømmet Detroit, blev indrømmet ved den Confirmation, som var foranlediget ved det daværende Thronskifte; og den har altsaa, saavidt jeg skjønner, tabt sin Betydning derved, at Confirmation ikke paany er bleven meddeelt. Iøvrigt synes Compagniet at have frasødt ethvert Skridt ligeoverfor Regjeringen med Hensyn til at faae Confirmation paa Detroit, ved at anholde om særlig Stadsfæstelse af Confirmationen, og deri troer jeg ogsaa ligger et Datum for, at Detroitens Gyldighed er bortfalden. Jeg skal imidlertid tage det Spørgsmaal under nærmere Overveelse, hvorvidt der kunde være Anledning til at kundgjøre Noget desangaaende.

Krieger: Da jeg ikke har seet i Original Stadsfæstelsen fra 1813, veed jeg ikke, om det med Visshed fremgaaer deraf, at den skulde tabe sin Betydning, saasnart et Thronskifte indtræder; det er jo en bekjendt Sag, at Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Privilegiets Confirmation ved et indtrædende Thronskifte hører til de meget tvivlsomme; dersom et Privilegium er givet paa et bestemt Antal Aar, kan der vistnok i Almindelighed ikke fordres nogen Stadsfæstelse, idetmindste vil man jo f. Ex. ikke tale om en Stadsfæstelse af Bankens Privilegier, men, hvor Stadsfæstelsen er givet indtil videre, kan Sagen maaffee være tvivlsom. Jeg tør vel ingenlunde modsige, at den ærede Ministers Opfattelse af Forholdet er aldeles rigtig, men, naar Stadsfæstelsen er givet „indtil videre“, ligger deri i alt Fald ubetinget Ret til at tilbagekalde den, og da troer jeg altsaa, at Regjeringen